

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/406/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210959
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512210959.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Viktórie Midovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanému G. C., narodenému XX.XX.XXXX, bývajúcemu v P. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778 zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 2.362,25 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 18.02.2014 č.k. 17C/307/2012-115 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba o zaplatenie istiny 507,12 € s príslušenstvom zamietnutá.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 18.02.2014 č. k. 17C/307/2012-115 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 633,90 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo súm uvedených vo výrokovej časti počnúc dňom 21.7.2009 až do zaplatenia (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok). O trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku (tretí výrok).

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 17.10.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver 1.526,92 €.

Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver spolu s riadnym úrokom 17,30 % ročne a s poplatkom za správu úveru v 59-ich mesačných splátkach po 42,26 € s dátumom prvej splátky dňa 20.11.2005 a dátumom poslednej splátky 20.9.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Okresný súd zistil, že dňa 16.12.2011 účastníci konania uzavreli „dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“, v zmysle ktorej žalovaný uznal záväzok z vyššie uvedenej úverovej zmluvy vo výške 1803,76 € a zaviazal sa ho splácať v mesačných splátkach po 20 € s dátumom prvej splátky 20.1.2012. Zároveň v tejto dohode žalovaný ako dlžník vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Konštatoval, že vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania a dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považoval za nekalú obchodnú praktiku.

Právne vec posúdil podľa ust. § 497, § 502 a § 503 Obchodného zákonníka, podľa ust. § 52 a nasl., §100 ods. 1,2, § 101, § 103, § 111 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), ust. § 4 ods. 8, § 7 ods. 1,2,3,

§ 2 písm. u/, r/, § 8 ods. 3,4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.12.2011 vyhodnotil ako neplatnú, nakoľko bola podpísaná zo strany žalovaného v dôsledku nekalej obchodnej praktiky, a preto na jej základe predĺženie premlčacej doby nenastalo. Konštatoval, že právny vzťah založený zmluvou o úvere podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež režimu všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že v posudzovanom prípade nedošlo k predčasnej zročnosti pohľadávky (odstúpením od zmluvy, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru a pod.), t.j. nenastala zročnosť celého nesplateného zostatku úveru pred dohodnutou dobou splatnosti (20.9.2010). Premlčanie bolo preto potrebné posudzovať len vo vzťahu k jednotlivým splátkam, ktorých splatnosť nastala jednotlivito v období 3 rokov pred podaním žaloby.

Žaloba bola podaná dňa 2.7.2012, teda premlčanie sa týka splátok, ktorých splatnosť nastala v mesiaci jún 2009 a skôr. Splátky splatné od 20.7.2009 do 20.9.2010 (v celkovom počte 15) nepovažoval za premlčané. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi sumu 633,90 € (15 splátok po 40,60 € plus poplatok za správu úveru 1,66 €) a úrok z omeškania 9% ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej nepremlčanej splátky až do zaplatenia a v rozsahu premlčaných splátok a v rozsahu, v akom úrok z omeškania presahoval výšku priznanej zákonnej sadzby (v rozsahu 17,4 %) žalobu zamietol.

Úroky z omeškania priznal v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania si okresný súd vymienil rozhodnúť s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol v rozsahu 507,12 Eur s príslušenstvom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov celého konania resp. rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Citujúc § 306 ods. 1, § 387 ods. 1, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka sa nestotožnil s aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka ohľadne premlčania na daný prípad, nakoľko zmluva o úvere patrí k absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, a preto bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. marca 2013 sp. zn. 6M Cdo/4/2012, podľa ktorého hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého si navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Následne aj na premlčanie navrhovateľom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Pozornosť odvolacieho súdu upriamil na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.11.2013 sp. zn. 15Co/132/2013, ako aj zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 15Co/28/2013, z ktorých časť citoval.

Poukázal aj na komentár k § 52 Občianskeho zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od profesora JUDr. Petra Vojčíka, CSc.. Mal za to, že mu vznikol nárok na úhradu splátok počnúc splátkou splatnou dňa 20.7.2008 až po splátku splatnú dňa 20.9.2010, t.j. 27 splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 51,48 €.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,48 €. Nesúhlasil s názorom žalobcu o potrebe aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka. Poukázal na základnú filozofiu spotrebiteľského práva, v zmysle ktorej štát prostredníctvom zákonodarnej a súdnej moci sa snaží dosiahnuť vyváženú faktickú nerovnováhu spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi. Zároveň poukázal na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvený zákaz, aby sa zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv odchyľili od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a zakazuje sa, aby sa spotrebiteľ vopred vzdal práv, ktoré mu zákon priznáva alebo si inak zhoršil svoje zmluvné postavenie. K otázke prednostného použitia civilného kódexu pred kódexom obchodným citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.1.2011 sp.zn. 5 MCdo 20/2009, podľa ktorého v spotrebiteľskej veci je neprípustné dojednať zmluvnú podmienku

nevýhodnejšie oproti Občianskemu zákonníku, pričom NS SR poukazuje práve na nemožnosť aplikácie štvorročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, pretože táto je menej priaznivá pre spotrebiteľa.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo žalobcovi odoslané dňa 13.08.2015.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Výrok rozsudku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 633,90 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo súm uvedených vo výrokovej časti počnúc dňom 21.7.2009 až do zaplatenia (prvý výrok), nebol odvolaním žalobcu ani žalovaného napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.), preto v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

Žalobný návrh bol zamietnutý v rozsahu sumy 1.728,35 Eur (1.169,86 Eur istina, 243,55 Eur úrok a 314,94 Eur úrok z omeškania) a 9% úroku z omeškania zo sumy 1.169,86 Eur od 29.06.2011 do zaplatenia.

Výrok rozsudku, ktorým súd prvého stupňa žalobu zamietol v rozsahu sumy 1.221,23 Eur s príslušenstvom, nebol odvolaním účastníkov konania napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2,3 O.s.p.), preto v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

Predmetom odvolacieho konania zostala suma 507,12 Eur s príslušenstvom, t. j. úrokom z omeškania z každej splátky splatnej od 20.07.2008 do 20.06.2009.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.05.2016 o 11,00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 04.05.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p., § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p..

Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t. j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t. j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z právnej úpravy danej ust. § 132-§ 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu uvedenému § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ustanovenia § 132 O.s.p.; z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

Presvedčivé a vecne správne sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu v tom smere, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 17.10.2005 bolo nutné posúdiť podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z.). Uvedená právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo inej právnej formy (§ 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z.). Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Niet pochybností o tom, že zmluva o splátkovom úvere, z ktorej žalobca uplatňoval nárok v tomto konaní je zmluvou spotrebiteľskou a že predmet plnenia nebol použitý na podnikanie. Podnikateľom nebol ani žalovaný. Rovnako bolo jednoznačne preukázané, že pôvodný veriteľ bol podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy.

Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, týkajúcej sa neprávnej aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní a potreby aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka, odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka nie je dôvodná. V prejednávanej veci vznikol záväzok žalovaného zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd má za to, že

zmluva o splátkovom úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (ust. § 52 ods. 2 OZ).

Aj v prípade, že úver je absolútnym obchodom a že naň majú dopadať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou zákona o spotrebiteľských úveroch a nepochybne aj ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide totiž o vzťah medzi dodávateľom - obchodníkom a spotrebiteľom, a teda jedná sa o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 MCdo 20/2009). Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania, predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa. V súvislosti s nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2004 Z.z. (1.1.2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s jeho novým ustanovením § 54 ods. 1 „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.“

Uvedené závery a názory akceptoval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. júna 2013, č.k. I.ÚS 402/2013. Ani v prejednávanej veci odvolací súd nemal dôvod odchyliť sa od vyššie vysloveného právneho názoru Najvyššieho súdu SR. Použitie Občianskeho zákonníka na posúdenie otázky premlčania práv zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej pred 1.1.2008 tak bolo správne.

Súd prvého stupňa teda správne uzavrel, že nárok žalobcu okrem priznaných splátok je premlčaný, ak aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. §103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, kedy sa premlčané právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia ako aj z vykonaného dokazovania, kde nebolo preukázané, že by nastala splatnosť celej pohľadávky žalobcu, premlčacia doba začala plynúť u každej jednotlivéj splátky samostatne. Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa, ak splátky splatné pred dátumom 20.06.2009 (vrátane) považoval za premlčané. Žalobný návrh bol súdu prvého stupňa doručený dňa 02.07.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby ohľadne týchto splátok.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v rozsahu 507,12 Eur s príslušenstvom, v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 224 ods. 4 O.s.p..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.